

1962-02-08

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem baronen og Riber er.

Afsendersted:

Hareskov, Bakkevej 10

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Kerteminde, Bjørnhøj

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Axel Beck

Jens Dalberg

Rasmus Dalberg

Stine Dalberg

Juliane -, Erikshaab Husene

Ib Marryat Johansen

Poul Marryat Johansen

Søren Møller

Janna Schou

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0546

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Astrid vil gerne låne præstens begravelsestale over Johannes/Las Larsen. Vintermånederne er slemme, men Astrid har heldigvis sine bøger. Det er ikke Astrid og Johanne/Junges barndomskammerat, Rasmus Peter, der er død.

Ib og Janna Marryat/Schou flytter til Skagen, og det er Astrid ked af. De køber et hus på Grenen, hvor de kan indrette eget galleri, for de kan ikke leve af at levere glasvarer til butikker, som tager 30%. Huset i Bagsværd vil de udleje.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

8/2. 62

62

Fru Joh. Warberg Larsen

Bjørnhøj

pr. Kjørteminde.

Fyen.

8/12-99. Bibbe

[Skrevet på kuvertens bagside:]

A Warberg Müller

Bakkevej 10

Hareskov.

[label fra Landsforeningen mod børnelammelse; polio]

[I brevet:]

Hareskov, 8' febr. 1962.

Kære lille Junge!

Tak for brev og indlæg (baronen) som hermed returneres. Glæd dig til hans besøg, han er aldeles henrivende, jeg kan ligefrem længes efter at skulle besøge ham til sommer.

Du skrev til mig, at du ville låne mig præstens tale over Las, den ville jeg gerne læse, er han pastor (bisp) Holms efterfølger?

Ja, Junge, i flere måder er det skidt at blive gammel, tab af hørelse, tab af hukommelse, lige kedelige at undvære. Men tænk, hvis vi ingen børn havde – ingen korporlig forbindelse med fremtiden – så var den gal! – Dit brev bar præg af en vis mismod; mon du ikke har det som jeg, at januar og februar er béske måneder med lavt lufttryk i sindet. Jeg synes de er rædselsfulde, når der ikke lige netop sker noget, når man skal et sted hen, eller når èn kommer, men helt overladt til sig selv er det tungt at bære, så er dagligdagens totale ensomhed ufremkommelig. Jeg straffes grusomt

for mit livs dovenskab, andre har jo så meget at næbbe med, strikkepinde, potteplanter, rengøring etc. Mine ressourcer er ene og alene at skrive og at læse – måtte øjnene slå til! Først om aftenen bliver dagen et himmerig – når lampen tændes, gardinerne trækkes for, så er det den gode bogs time, og ceruttens. Den dårlige samvittighed, fordi man ikke gør en masse "nyttigt", slumrer ind, det livsalige velvære melder sig. Jeg har snart indhentet hvad jeg i så mange år forsømte, skønlitteraturen, i årevis blev der kun tid til fagbøgerne. Nu har jeg altid to i gang om dagen, en "skøn.." om eftm. til sengetid, derpå en "fag".... på sengen til hen ad midnat. For tiden gennemgår jeg for femte gang det store værk om Apokalypsen og nu da alt deri forstås bedre, er det en sand henrykkelse at læse om alle de sære ting i Bibelen, hvis mening efterhånden dages for en. I første omgang forstår det tænkende menneske jo ikke et hak (en præst skrev engang om Apokalypsen "det tåbelige vås.") og så – væk med det hele, vi tror da ikke på det pjat: men hvis skæbnen fører en til forklarelsens bjerg, hvad oplever man ikke da! Grandiose sammenhænge, der kalder på alle åndsevner og man "henrykkes i ånden."

Men nu må jeg hellere besvare dine spørgsmål. Jeg sætter ofte et kryds i dit brev, hvor noget skal besvares. Rasmus Peter, vores barndoms tro lege- og arbejdskammerat. Han var søn af Stine og Jens "Dalberg" - faren mentes at være uægte søn af en sådan, men man kaldte ham ikke ved navnet til ham selv, så blev han rasende, han hed Rasmussen, og de boede i det nu forsvundne "Frydenlund" oppe ved skoven. Før boede Rasmus kusk der, han rejste med kone, børn og den gamle bedstemor, Juliane, til Amerika – men det husker du måske?

2)

Så det var ikke vores Rasmus Peter, hvis død du så annonceret. Han blev i øvrigt en "fin" mand i Odense, lejlighed med W.C. – da den gamle mor besøgte familien, fortalte hun siden, at "når vi sku på lokum var det på en fin terrin, og så blev vi skulde u" skyllet ["skyllet" indsat over linjen], hvilket gjorde hende så rædselslagen, at hun vist aldrig gentog besøget. Du skriver om alt det jeg spurgte dig om angående Las' begravelse ..... "hvor skulle jeg vide det fra?" Jeg studsede lidt, for du må da få alt at vide fra Bibbe. Hils hende endelig!

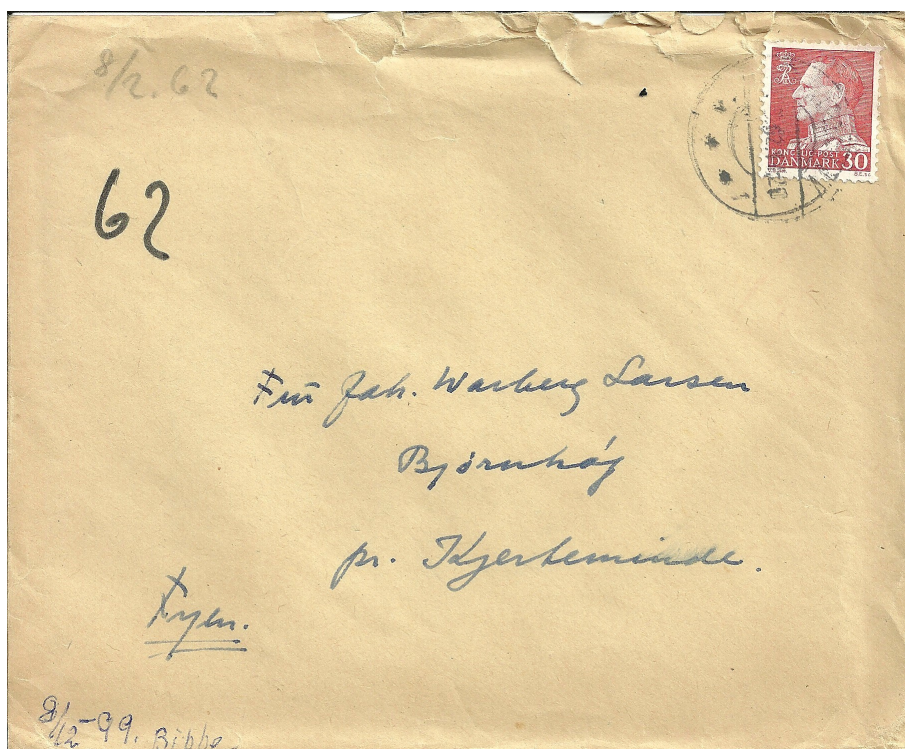
Nu skal du så høre en stor begivenhed herfra! Ib og Janna flytter til Skagen, hvor de er ved at få ordnet de sidste papirer med staten, som ejede huset. Jeg fik det først at vide af Axel Beck, der besøgte mig kort før jul, han havde mødt Janna på Strøget og hun fortalte det, men han måtte ikke sige det til nogen, da det ikke var helt afgjort endnu, mig havde de

ikke villet allarmere, da de vidste, hvilket chok der ville blive. Jae – jeg blegnede og hviskede. "så dør jeg", men tog mig da sammen i en fart, så egoistisk har man ikke lov at være. Janna kom næste dag og vi snakkede hele Planen igennem. Sagen er, at de ikke kan leve af det de får for glassene – de må jo afgive 30% af hvert stykke glas, og forretningerne køber ikke, hvis prisen forhøjes. Deroppe vil de leve af den enorme strøm af rige turister, have en lille kunsthandel sammen med glassene (jeg skal evt. op og hjælpe i butikken) – Huset ligger ude på Grenen (hvor de alle kommer), et godt og velholdt hus med lejlighed også ovenpå, den vil de leje ud. De har været oppe og se på det i efterårsferien. Bagsværd huset lejer de ud – stuen måske til lds 25 årige søn Poul med kone, det ovenpå kan også udlejes – hvis det så ikke går i Skagen, kan de da vende tilbage. Huset koster 61.000 – det har alle moderne osv. Men Janna har endnu 10.000 af faderarven, og huset i Bagsværd skal omprioriteres, det giver jo kontanter. – Lige nu ringede jeg til Janna, der er lidt vrøvl endnu, men jeg håber da af hele mit hjerte for dem, at sagen går i orden.

Naturligvis betyder det for mig en stor omvæltning og et slemt savn, men – trøstede jeg mig med en dag – det var dog værre, hvis de gled til Kanada! Derefter var Grenen kun et svip fra Hareskov. Riber var her i søndags – til em. kaffe kl 3, middag 6, afrejse 10, dejligt besøg. Han havde i jeg tror 20 år været feriegæst hos sin gifte søster i Skagen, kendte godt huset på Grenen, sagde at der boede mange storartede mennesker i Skagen by, som de nok lærte at kende, så vinteren ikke behøvede at blive ensom – roste alt i høje toner – så gid de nu får det.

Tusinde hilsner fra din

Dis

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Slaverbov, 8¹ febr. 1962.

Hvor lille Jutinge!

Tak for brev og indlæg (baronen) som hermed returneres. Gled dig til hans besøg, han er aldeles henrivende, jeg kan ligefrem lediges efter at skulle hørge ham til sommer.

Du skrev, at du ville låne mig præstekortet over Las, den ville jeg gerne lade, er han måske (kier) Helens efterfølger?

Ja, Jutinge, i flere måder er det skidt at blive gammel, tab af høre, tab af hui - bømmelse, lige bedstige at vindude. Men tank hvis vi ingen børn havde - ingen barporly farhindele med fremtiden - ^{si} når den gal! - Dit brev bar prag af en del smidmod; men du ikke har det som jeg, at gamias og fehuar er beste mæmeder med lant hiftdryk i rindet. Jeg synes de er reddel- fælde, når der ikke lige akkop s her noget, når man skal et sked hen, eller når en kom- mer, men helt overladt til sig selv er det tungt at bære, så er dagligdagens tale usom- hed upemkomnelij. Jeg straffer grusomt far mit lins dovnekap, andre har jo så meget at røbbe med, slivkepeinde, pakkeplanter, slugdring etc. Mine resourcer er ene og alene at skrive og at lade - måske dyrene så til! Tilst om appenen bliver dagen et himme- rig - når lampen tændes, gardinerne trækkes

880546

far, så er det den gode bogstrømme, og Cerrublers.
Den dårlige samvirkighed, fordi man ikke
går en maare "nyttigt", slæmmer sind, det
kivsalige velodre vælder sig. Jy har snart
midtindret hvad jy i så mangt år persvinder,
skrivlitteraturen, i ærenis blev der kun tid
til fagbøgerne. Nu har jy altid to i gang om
dagen, en "skriv.." om efterm. til sengetid, den
en "fag".... på sengetid til kensid midnat. For
Eddem gennemgås jy for femte gang det store
værk om Apokalypsen og sin da alt deri for-
ståes bedre, er det en sand henrykkelse at
lære om alle de store ting i Bibelen, hvis
mening efterhånden dages for en. I første om-
gang forstår det tidsværende menneske jo ikke
et hak (en præst skrev mig om Apokalypsen "det
er betyde væs.") og så - værk med det hele, og har
da ikke på det præst. Men hvis i bidden fører
en til forklarings byng, hvad oplever man
ikke da! Grandiose sammenhænge, der kalder
på alle åndserner og man "henrykkes i ånden".
Men mit mig jy hellere besvare dine spørgs-
maal. Jy sætter ofte et kryds i dit brev, naar
nogen skal besvares. Rasmus Peter, naar barn-
doms tro lege- og arbejds kammerat. Han var
søn af Steins og Jens "Dalberg" - faren mente at
være ridtge søn af en sådan, men man kaldte
ham ikke ved navnet til ham selv, så blev
han rørende, han hed Rasmussen, og de balle
i det nu forsvundne "Prophetland" ofte ved
skoven. For balle Rasmus Runk der, han
rejste med bone, ham og den gamle bedstemor,
Juliane, til Amerika - men det hørtes du måske?

2 / Så det var ikke navet Pasmis Piles, hvis død
den er annonceret. Den blev især en "fin mand"
i Odense, tegnet med W.C. - da den gamle
man besøgte familien, fortalte hun siden,
at "når vi skilte på lokum var det på en fin
terrasse, og så blev vi skaldet i"; hvilket gjorde
hende så raskeløst, at hun vist aldrig
gentog besøget.

Den skrives om alt det jeg spurgte dig om an-
gørende Las' begrebene ..... "hvad skulle jeg vide
det for?" Jeg skudsede lidt, for den må den
for alt at vide fra Bisbe. Heldigvis endelig!

Vi skal den så høre en stor begrebene
herfra. Ib og Janna flyttede til Skagen, hvor
de er ned at på ardet de sidste papirer
med B. taten, som ejede huset. Jeg fik det
jæret at vide af Axel Bech, der besøgte mig
part får gud, han havde endda Janna
på Skidget og hun fortalte det, men hun måtte
ikke sige det til nogen, da det ikke var
helt afgjort endnu, mig havde de ikke
villet allarmene, da de vidste, hvilket skab
det ville blive. Ja - jeg blev med og hviskede:
"så dør jeg", men tog mig da sammen i en
fart, så egoistisk har man ikke lov at være.
Janna kom ud på dag og vi snakkede hele
Planen igennem. Sagen er, at de kan ikke leve
af det de får for glassene - de må jo afgive
30% af hvert stykke glas, og fordelingerne
der er ikke, hvis prisen forhøjes. Skrappe vil

BB0546
de lene af den snarere skov af rige turister,
have en lille kunsthandel sammen med
glassene (du skal evt. af og hjælpe i brødkøben) -
Huset ligger inde på Treenen (hvis de ~~ikke~~
kommer), et godt og velholdt hus med legly-
hed og en onkri, den vil de lege ind. De har udset
sig og se på det i efterårsferien. Bagest
huset ligger de ind - stuen måske til 700 2500's
som Paul med kone, det onkri kan også ind -
lyse - hvis det så ikke går i Skagen, kan
de da vende tilbage. Huset koster 61.000 -
det kan alle moderne osv. Men Janna har
endnu 10.000 af faderens, og huset i Bag-
strand skal ompriseres, det giver 10 kon-
takter. - Lige nu siger du til Janna, det er
lidt svært endnu, men du håber da af hele
mit hjerte for dem, at sagen går i orden.

Naturligvis betyder det for mig en stor om-
væltning og et slemt sår, men - trøstede og
mig med en dag - det var dog bedre, hvis de
gled til Kanada! Derefter var Treenen kun et
svøb fra Havn. Rikis var her i søndags -
til om. kaffe kl 3, middag 6, aften 10, dejligt blød.
Han havde i sig trav 20 i udset feriegarde
sin giftede søster i Skagen, kendte godt huset på
Treenen, sagde at der havde mange stavelde
mennesker i Skagen by, som de nok ledte at vende,
så vinteren ikke behøvede at blive ensom - roke
alt i høje toner - så god de nu får det.

Trøstede hilene for din

Dis
→